

Utskrift av VDns kommentar om företagets CR-arbete 23 augusti 2012

Vi ska strax ha ett möte med våra 20 största ägare för att diskutera hållbarhetsfrågor och tillhörande risker i vår verksamhet.

Det är ett möte som är planerat sedan länge och föranlett av den kritik som riktats mot TeliaSonera. Vi har kallat till den här pressträffen för att dela med oss av våra huvudbudskap till ägarna.

Den kritik som riktats mot TeliaSonera kopplat till brott mot mänskliga rättigheter har påverkat mig starkt - och jag har funderat mycket under sommaren över den här debatten.

Under de fem år som jag varit chef för TeliaSonera har dessa frågor inte legat högst upp på min dagordning.

Men, det är uppenbart att inte bara vår störste ägare utan även kunder, medarbetare och andra aktieägare har en annan förväntan på oss.

Det har jag tagit till mig, och det står hela koncernledningen i TeliaSonera bakom.

När vi i efterhand analyserar vad vi sa och skrev i våras, är det heller inte så konstigt att många uppfattade det som att vi inte bryr oss eller att vi till och med aktivt medverkar till att bryta mänskliga rättigheter.

Vi har säkert gjort en del fel under resans gång och det finns definitivt saker vi kan göra bättre, men både jag och TeliaSonera tar mycket tydligt avstånd från kränkningar av mänskliga rättigheter. Vi har grundläggande sunda värderingar som gör det möjligt för oss att ta en ledande roll i dessa frågor.

Mänskliga rättigheter och företagande är på väg att bli en mycket djup och stark rörelse i samhället, där alla företag – inte bara TeliaSonera eller telekom-sektorn måste vara mer aktiva och engagerade än tidigare.

I grunden är telekom en fantastisk kraft – som underlättar människors liv och vardag. Det finns få verktyg som är bättre för transparens och demokrati än telekom och speciellt mobiltelefoni, eftersom det ger människor möjlighet att kommunicera med varandra och rapportera till omvärlden vad som sker.

Det bekräftas också av att regimer ibland hänfaller åt att blockera tillgången till Internet och kräver att näten stängs av när man blir pressad.

Telekom och mänskliga rättigheter rymmer målkonflikter och svåra avvägningar – både demokratiska och ekonomiska.

Å ena sidan ger det människor i det närmaste obegränsade möjligheter att kommunicera. Å andra sidan finns risken att tekniken och telekombolagen underlättar brott mot mänskliga rättigheter. Om telekombolagen inte följer det lokala regelverket riskerar vi att medarbetare hamnar i fängelse och att licenser dras tillbaka, vilket gör att vi inte kan fortsätta att tillhandahålla kommunikationstjänster i landet. I förlängningen innebär det såklart även att aktieägarna riskerar att förlorar stora värden.

Eftersom jag är en resultatorienterad person har jag också under sommaren funderat mycket på vad vi kan göra annorlunda – på kort sikt och på lite längre sikt.

I maj sjösatte vi ett handlingsprogram som vi har kommit en bra bit på väg med. Syftet med programmet är att öka vårt interna fokus på ämnet och öka transparensen i vår kommunikation.

Här är några konkreta exempel:

- Tillsammans med "Danish Institute for Human Rights" - som är en välrenommerad oberoende institution - genomför vi nu en genomlysning av riskerna för att vi bidrar till brott mot mänskliga rättigheter - land för land.

Denna analys kommer att presenteras för styrelsen, tillsammans med förslag på åtgärder, och ett sammandrag kommer att finnas i Hållbarhetsrapporten för 2012.

- Vi kommer inom kort att publicera en sammanställning av hur regelverket för telekom fungerar internationellt, så att det blir tydligare för både kunder, media och aktieägare.

Vi flyttar stora och viktiga beslut som riskerar att stå i konflikt med mänskliga rättigheter - till exempel stängning av hela eller delar av mobilnät - till koncernledningen, från att tidigare ha beslutats lokalt.

Varför gör vi det?

När besluten fattas lokalt finns en större risk för påtryckningar på vårt lokala management.

Första åtgärden på koncernnivå blir att säkerställa att den begäran vi fått verkligen följer lagar och regler.

Gör den inte det kan vi vidta ett antal åtgärder – t ex överklaga beslutet, föra en dialog med myndigheterna eller använda oss av diplomatiska kanaler för att lyfta frågan.

Ett större problem uppstår när regelverket följs, men det finns uppenbara risker för att åtgärden står i konflikt med mänskliga rättigheter. Då blir avvägningen svår även för koncernledningen, men det är där vi kommer att fatta beslutet om hur vi agerar och hur vi kommunicerar.

Vi kommer inte kunna kommunicera allt, i vissa fall kanske vi inte kan kommunicera över huvud taget på grund av sekretess, men när vi kommunicerar kommer vi att säga som det är.

Om man tittar på lite längre sikt tror jag att branschen måste agera gemensamt för att åstadkomma en ordentlig förändring.

Därför har TeliaSonera tillsammans med andra företag inom telekom tagit initiativ till att utarbeta gemensamma principer för hur vår bransch ska förhålla sig till FN:s ramverk för näringslivet avseende integritet och yttrandefrihet. När vi tog initiativet för ungefär ett år sedan var vi en handfull företag. Nu är vi elva och vi strävar efter att bli fler. Avsikten är att principerna ska finnas på plats innan året är slut, och då också ha funnit sin hemvist hos en oberoende och erkänd organisation så att fler företag kan ansluta sig.

TeliaSonera kan och ska göra mer. Vi ska vara ledande i vår bransch i de här frågorna. Men, vi kan aldrig lösa detta själva – varken som företag eller bransch.

Vi måste få hjälp av nationella och internationella organisationer – FN, EU, NGOs för att nämna några – om vi ska kunna åstadkomma någon ordentligt förändring i frågan om mänskliga rättigheter.

TeliaSonera kommer att definitivt att göra vad vi kan för att bidra.

Tack!